

Анонимизирана версия

Превод C-481/21 – 1

Дело C-481/21

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

4 август 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Германия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

30 юли 2021 г.

Жалбоподател:

ТХ

Отвeтник:

Bundesrepublik Deutschland

[...]

VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

По административно дело

ТХ,

[...]

жалбоподател

[...]

срещу

Bundesrepublik Deutschland,
представявана от Bundeskriminalamt Wiesbaden,
[...]

ОТВЕТНИК

относно

правната уредба на защитата на личните данни

На 30 юли 2021 г. Verwaltungsgericht Wiesbaden (Административен съд Висбаден, Германия), шести състав [...]

[...]

[...] определи:

I. Спира производството по делото.

II. На основание член 267ДФЕС отправя до Съда на Европейския съюз следните преюдициални въпроси:

1) Трябва ли член 15, параграфи 3 и 1 във връзка с член 14 от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ L 119, 2016 г., стр. 89, наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2016/680“) да се тълкува с оглед на член 54 от Директива (ЕС) 2016/680 в смисъл, че допуска национална правна уредба,

(а) съгласно която в случай на съвместни администратори за обработването на данни не се изисква посочване на действителната отговорна структура за съхраняваните данни; и

(б) която освен това допуска отказът на достъп да не се обосновава по същество пред съда?

2) При утвърдителен отговор на въпроси 1а) и 1б), съвместим ли е член 15, параграфи 3 и 1 от Директива (ЕС) 2016/680 с правото на ефективни правни средства за защита, предвидено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), въпреки че така съдът е възпрепятстван:

- а) да привлече в производството, в съответствие с националните процесуални правила, в многоетапна административна процедура, другата участваща и действително отговорна структура, която трябва да даде съгласието си за предоставяне на достъп; и
- б) по същество да провери дали са изпълнени условията за отказ на достъп и дали органът, който е отказал достъп, ги е приложил правилно?
- 3) Отказът на достъп и следователно на ефективни правни средства за защита по член 47 от Хартата накърнява ли по незаконосъобразен начин свободата при избор на професия, предвидена в член 15 от Хартата, когато съхраняваната информация се използва, за да се изключи даден субект на данни от дейността, която възнамерява да извършва, поради предполагаем риск за сигурността?

Мотиви:

I.

- 1 Жалбоподателят иска информация за данните, съхранявани за него от ответника в системата на INPOL. Системата INPOL е процедура по съвместно обработване съгласно член 21 от Директива (ЕС) 2016/680, по което Bundeskriminalamt (Федерална криминална полиция, Германия, наричана по-нататък „ВКА“) е определена като точка за контакт (член 2, параграф 3 от Gesetz über das Bundeskriminalamt und die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in kriminalpolizeilichen Angelegenheiten (Закон за Федералната криминална полиция и сътрудничеството между Федерацията и провинциите в областта на криминалните въпроси), наричан по-нататък „ВКАГ“ — единна полицейска информационна система). В рамките на полицейската информационна система отговорността съгласно законодателството за защита на данните за законосъобразността на събирането, допустимостта на вписването, както и за верността и актуалността на данните, съхранявани в точката за контакт (т.е. ВКА), се носи от органите, които въвеждат данните директно в системата INPOL. За тази цел компетентният орган трябва да може да бъде идентифициран (член 31, параграф 2 от ВКАГ). Освен правата на съответния субект на данни, съдържащи се в членове 57 и 58 от Bundesdatenschutzgesetz (Федерален закон за защита на данните), особеността на обработването в полицейската информационна система се състои в това, че по отношение на данните, обработвани в полицейската информационна система (в случая INPOL), ВКА предоставя информацията, посочена в член 57 от ВКАГ, *със съгласието* на съответната структура, отговорна в областта на защитата на данните съгласно член 31, параграф 2 от ВКАГ (член 84, параграф 1, първо изречение от ВКАГ).

- 2 В настоящото производство на жалбоподателя е извършена проверка за сигурност при кандидатстването му за длъжност „разпоредител“ на един музикален фестивал. Проверката на сигурността дава „положителен резултат“ по отношение на жалбоподателя, в резултат на което кандидатурата му е отхвърлена. Впоследствие жалбоподателят иска достъп до съхраняваните за него данни в системата INPOL. ВКА предоставя частична информация относно тежка телесна повреда, извършена на 24 март 2017 г. [...]. Landeskriminalamt Nordrhein-Westfalen (Областна криминална полиция на провинция Северна Рейн-Вестфалия) като отговорна структура заличава тази дата от системата на INPOL в отговор на искането на жалбоподателя в процедурата по административно обжалване във връзка с частичната информация. Според писмо от 29 юли 2020 г. от кмета в качеството му на общински полицейски орган на Херфорд обаче крайният срок за заличаване на данни изтича на 31 май 2027 г.
- 3 Освен това жалбоподателят е информиран, че се съхраняват допълнителни данни за него. Претеглянето между общия интерес за достъп до съхраняваните за него данни и интереса на съхраняващия орган от запазване на горните данни в тайна показвало, че в конкретния случай интересът на жалбоподателя да има достъп до информацията трябвало да остане на заден план. Отказът не изисквал допълнителна обосновка.
- 4 На 3 април 2021 г. жалбоподателят подава пред разглеждащия спора съд жалба срещу решението на ВКА от 3 юни 2020 г., постановено под формата на решение от 2 март 2021 г. по подадената по административен ред жалба. В производството по обжалване и в съдебното заседание на 20 юли 2021 г. ВКА отказва да предостави и на съда данни относно отговорната структура. Тя не е посочена от ВКА, въпреки изричното искане на съда. В съдебното заседание представителят на ВКА заявява единствено, че ВКА не съхранява данните. Обосновка защо не може да се предостави достъп до данните, съхранявани от тази неизвестна отговорна структура, също е отказана и не е представена въпреки искането на съда при подготовката на съдебното заседание, както и по време на него. Като обосновка на отказа се прави позоваване единствено на евентуално заличената междуременно тежка телесна повреда, което било мотивирано от политически съображения. Въпреки това не са предоставени допълнителни подробности.

II.

1. ХАРТА НА ОСНОВНИТЕ ПРАВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ (Хартата)

5 Член 8 от Хартата

Защита на личните данни

1. Всеки има право на защита на неговите лични данни.

4

2. Тези данни трябва да бъдат обработвани добросъвестно, за точно определени цели и въз основа на съгласието на заинтересованото лице или по силата на друго предвидено от закона легитимно основание. Всеки има право на достъп до събраните данни, отнасящи се до него, както и правото да изиска поправянето им.
3. Спазването на тези правила подлежи на контрол от независим орган.

6 Член 15 от Хартата

Свобода при избор на професия и право на труд

1. Всеки има право да работи и да упражнява свободно избрана или приета професия.
2. Всеки гражданин на Съюза има свободата да търси работа, да работи, да се установява или да предоставя услуги във всички държави членки.
3. Гражданите на трети страни, които имат разрешение да работят на територията на държавите членки, имат право на условия на труд еднакви на условията, на които имат право гражданите на Съюза.

7 Член 47 от Хартата

Право на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес

Всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд в съответствие с предвидените в настоящия член условия.

Всеки има право неговото дело да бъде гледано справедливо и публично в разумен срок от независим и безпристрастен съд, предварително създаден със закон. Всеки има възможността да бъде съветван, защитаван и представляван.

На лицата, които не разполагат с достатъчно средства, се предоставя правна помощ, доколкото тази помощ е необходима, за да се осигури реален достъп до правосъдие.

8 Член 52 от Хартата

Обхват и тълкуване на правата и принципите

1. Всяко ограничаване на упражняването на правата и свободите, признати от настоящата Харта, трябва да бъде предвидено в закон и да зачита основното съдържание на същите права и свободи. При спазване на принципа на пропорционалност ограничения могат да бъдат налагани, само ако са необходими и ако действително отговарят на

признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

2. Признатите от настоящата Харта права, които са предмет на разпоредби на Договорите, се упражняват при определените в тях условия и граници.
3. Доколкото настоящата Харта съдържа права, съответстващи на права, гарантирани от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, техният смисъл и обхват са същите като дадените им в посочената Конвенция. Тази разпоредба не пречи правото на Съюза да предоставя по-широка защита.
4. Доколкото настоящата Харта признава основни права, които произтичат от общите за държавите членки конституционните традиции, тези права трябва да бъдат тълкувани в хармония с тези традиции.
5. Разпоредбите на настоящата Харта, които съдържат принципи, могат да бъдат прилагани чрез законодателни и изпълнителни актове, приети от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, както и чрез актове на държавите членки, когато те прилагат правото на Съюза при упражняване на съответните им компетенции. Позоваването на тези принципи пред съд е допустимо само за тълкуване и проверка на законността на такива актове.
6. Националните законодателства и практики трябва да бъдат взети предвид в тяхната цялост, както е посочено в настоящата Харта.
7. Разясненията, изготвени за да направляват тълкуването на настоящата Харта, се вземат надлежно под внимание от юрисдикциите на Съюза и на държавите членки.

9 Член 54 от Хартата

Забрана на злоупотребата с право

Никоя от разпоредбите на настоящата Харта не трябва да се тълкува като даваща право да се извършва дейност или действие, които имат за цел погаване на признати в настоящата Харта права или свободи, или да се ограничават правата и свободите в по-голяма степен от предвидената в настоящата Харта.

2. Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година, относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета

10 Член 15 от Директива (ЕС) 2016/680 – Ограничения на правото на достъп

1. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, които ограничават изцяло или частично правото на достъп на субекта на данните, до степен и срок, при които такова частично или пълно ограничаване представлява необходима и пропорционална мярка в едно демократично общество, като надлежно се вземат под внимание основните права и легитимните интереси на засегнатото физическо лице, за да:

- а) се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проучвания, разследвания или процедури,
- б) не се допусне неблагоприятно влияние върху предотвратяването, разкриването, разследването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания,
- в) се защити обществената сигурност,
- г) се защити националната сигурност,
- д) се защитят правата и свободите на други лица.

2. Държавите членки могат да приемат законодателни мерки, за да определят категориите обработване, които могат изцяло или частично да попадат в обхвата на параграф 1, букви а) — д).

3. В случаите, посочени в параграфи 1 и 2, държавите членки предвиждат администраторът да информира без излишно забавяне в писмена форма субекта на данните за всеки отказ на достъп или ограничаване на достъпа и за причините за отказа или ограничаването. Тази информация може да бъде пропусната, когато предоставянето на такава информация би възпрепятствало постигането на някоя от целите, посочени в параграф 1. Държавите членки предвиждат администраторът да информира субекта на данните за възможността за подаване на жалба до надзорен орган или за търсене на защита по съдебен ред.

11 Член 21 от Директива (ЕС) 2016/680 — Съвместни администратори

1. Държавите членки предвиждат, когато двама или повече администратори съвместно определят целите и средствата на обработването, те да са съвместни администратори. Те определят по прозрачен начин съответните си отговорности за съобразяване с настоящата директива, по-специално що се отнася до упражняването на правата на субекта на данни, и съответните си задължения за предоставяне на информацията, посочена в член 13, посредством договореност помежду си, освен ако и доколкото съответните отговорности на администраторите не са определени от правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администраторите. В договореността се определя точката за контакт за субектите на данни. Държавите членки могат да посочат кой от съвместните администратори може да действа като единна точка за контакт, така че субектите на данните да упражняват правата си.

2. Независимо от условията на договореността, посочена в параграф 1, държавите членки могат да предвидят субектът на данни да упражнява своите права съгласно разпоредбите, приети съгласно настоящата директива, по отношение на всеки и срещу всеки от администраторите.

[...]

[член 15] 4. Държавите членки предвиждат администраторът да документира фактическите или правните основания, на които се основава решението. Тази информация се предоставя на надзорните органи.

12 Член 54 от Директива (ЕС) 2016/680 — Право на ефективна съдебна защита срещу администратор или обработващ лични данни

Без да се засягат наличните средства за административна или извънсъдебна защита, включително правото да се подаде жалба до надзорен орган съгласно член 52, държавите членки предвиждат правото на субектите на данни на ефективна съдебна защита, ако считат, че правата им, установени в разпоредби, приети съгласно настоящата директива, са нарушени вследствие на обработването на личните им данни при неспазване на посочените разпоредби.

Съображения от Директива (ЕС) 2016/680

- 13 (44) Държавите членки следва да могат да приемат законодателни мерки, които забавят, ограничават или водят до пропускане на информирането на субектите на данни или до пълно или частично ограничаване на достъпа до техните лични данни до такава степен и за толкова време, за колкото дадена мярка е необходима и пропорционална в едно демократично общество, като надлежно се вземат под внимание основните права и легитимните интереси на засегнатото физическо лице, така че да се избегне възпрепятстването на официални или съдебни проучвания, разследвания или процедури, да се избегне засягане на предотвратяването, разследването, разкриването или

наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания, да се защитят обществената или националната сигурност или правата и свободите на други лица. Администраторът следва да прецени, като разгледа конкретно и индивидуално всеки случай, дали правото на достъп следва да бъде напълно или частично ограничено.

- 14 (45) Всеки отказ или ограничаване на достъпа следва по принцип да бъдат представени в писмен вид на субекта на данните и да включват фактическите или правните основания, на които се основава решението.
- 15 (46) Всяко ограничаване на правата на субекта на данни трябва да бъде в съответствие с Хартата и с ЕКПЧ, както се тълкуват съответно в практиката на Съда и от Европейския съд по правата на човека, и по-специално като се зачита същността на тези права и свободи.
- 16 (47) Физическо лице следва да има право да поиска коригиране на неточни лични данни, които го засягат, особено когато същите се отнасят до факти, както и право на изтриване на данните, когато обработването им е в нарушение на настоящата директива. Въпреки това правото на коригиране не следва да засяга например съдържанието на свидетелски показания. Физическо лице следва също да има право да ограничи обработването, когато оспорва точността на личните данни и тяхната точност или неточност не може да бъде установена или когато личните данни трябва да бъдат запазени за целите на доказването. По-специално обработването на личните данни следва да се ограничи, вместо данните да се заличават, ако в конкретен случай са налице разумни основания да се смята, че изтриването им би могло да засегне легитимните интереси на субекта на данните. В този случай данните, чието обработване е ограничено следва да се обработват само за целта, която е пречувствала изтриването им. Методите за ограничаване на обработването на лични данни биха могли да включват, наред с другото, преместване на избраните данни в друга система за обработване, например за целите на архивирането, или прекратяване на достъпа до тях. В системите за автоматизирано архивиране ограничаването на обработването следва по принцип да бъде осигурено с технически средства. Фактът, че обработването на лични данни е ограничено, следва да бъде посочен в системата по начин, който ясно показва, че обработването на лични данни подлежи на ограничения. Подобно коригиране или изтриване на лични данни, или ограничаване на обработването следва да се съобщава на получателите, на които са били разкрити данните, както и на компетентните органи, от които произхождат неточните данни. Администраторите следва също така се въздържат от по-нататъшно разпространение на такива данни.

3. Gesetz über das Bundeskriminalamt und die Zusammenarbeit des Bundes und der Länder in kriminalpolizeilichen Angelegenheiten (Bundeskriminalamtgesetz – ВКАГ (Закон за Федерална криминална полиция и сътрудничеството между Федерацията и провинциите в областта на криминалните въпроси, наричан по-нататък „Закон за Федералната криминална полиция“, „ВКАГ“) [...]

17 Член 2, параграф 3 от ВКАГ — Точка за контакт

[...]

(3) Като точка за контакт ВКА поддържа единна полицейска информационна система в съответствие с настоящия закон.

18 Член 31, параграф 2 от ВКАГ — Отговорност по въпросите, свързани със защитата на данните в полицейската информационна система

[...]

(2) ¹В рамките на полицейската информационна система отговорността съгласно законодателството за защита на данните за законосъобразността на събирането, допустимостта на вписването, както и за верността и актуалността на данните, съхранявани в точката за контакт, се носи от органите, които въвеждат данните директно в системата. ²Отговорната структура трябва да може да бъде идентифицирана. ³Отговорността за допустимостта на извличането в рамките на автоматизираната процедура се носи от получаващия орган.

19 Член 84 от ВКАГ — Права на субекта на данните

(1) ¹В допълнение към правата на субекта на данни, съдържащи се в членове 57 и 58 от ВКАГ, особеното при обработването в полицейската информационна система е, че в случай на данни, обработвани в полицейската информационна система, ВКА предоставя достъпа съгласно член 57 от ВКАГ, след съгласуване със структурата, която носи отговорност за защита на данните съгласно член 31, параграф 2. ²Ако Областна криминална полиция предостави достъп от своята областна система, тя може да я свърже с препратка към запис на данни, въведен от провинцията в информационната полицейска система. ³За коригирането, заличаването и ограничаването на обработването на лични данни първото изречение се прилага *mutatis mutandis* по отношение на данните, обработвани в полицейската информационна система.

4. Bundesdatenschutzgesetz (Федерален закон за защита на данните, наричан по-нататък „BDSG“) от 30 юни 2017 г. [...], изменен с член 10 от Закона от 23 юни 2021 г. [...]

20 Член 57 от BDSG — Право на достъп

[...]

(4) При условията на член 56, параграф 2 администраторът може да се въздържа от предоставяне на достъп съгласно параграф 1, първо изречение или да ограничи частично или изцяло предоставянето на достъп съгласно параграф 1, второ изречение.

[...]

(6) ¹Администраторът незабавно уведомява писмено субекта на данните за отказа или ограничаването на достъпа. ²Това не се прилага, ако предоставянето на такава информация би довело до риск по смисъла на член 56, параграф 2. ³Уведомлението по първото изречение следва да съдържа обосновка, освен ако съобщаването на причините би застрашило целта, която се преследва с отказа или ограничаването на достъпа.

(7) ¹Ако субектът на данни е уведомен за отказа или ограничаването на достъпа съгласно параграф 6, той може да упражни правото си на достъп и чрез федерален представител или федерални представители. ²Администраторът информира субекта на данните за тази възможност и за това, че може да сезира федералния представител или да поиска съдебна защита съгласно член 60. ³Ако субектът на данни упражни правото си по първото изречение, достъпът се предоставя на федералния представител по негово искане, освен ако компетентният горестоящ федерален орган не прецени във всеки конкретен случай, че това би застрашило сигурността на Федерацията или на дадена провинция. ⁴Федералният представител информира субекта на данните най-малко за това, че са извършени всички необходими проверки или че проверката е извършена от него. ⁵Това уведомление може да включва информация за това дали са установени нарушения на защитата на данните. ⁶Уведомлението на федералния представител до субекта на данните не трябва да позволява да се правят заключения за степента на информираност на администратора, освен ако администраторът не се съгласи да му бъде предоставена допълнителен достъп. ⁷Администраторът може да откаже да предостави съгласието си само доколкото би могъл да се въздържа от разкриване или ограничаване на достъпа съгласно параграф 4. Освен това федералният или федералните представител/и информира/т субекта на данните за правото му на съдебна защита.

(8) Администраторът документира фактическите или правните основания за решението.

21 Член 56 от BDSG — Уведомяване на субектите на данни

(1) Когато уведомяването на субектите на данни за обработването на лични данни, свързани с тях, е предвидено или задължително по силата на специални разпоредби, особено в случай на скрити мерки, това уведомяване следва да съдържа най-малко следната информация:

1. посочените в член 55 данни,
2. правните основания за обработване на данните,
3. периодът на съхранение, приложим за данните, или, ако това е невъзможно, критериите за определяне на този период,
4. когато е приложимо, категориите получатели на личните данни, както и
5. допълнителна информация, ако е необходимо, по-специално ако личните данни са били събрани без знанието на субекта на данните.

(2) В случаите, посочени в параграф 1, администраторът може да отложи, ограничи или пропусне уведомяването до такава степен и доколкото в противен случай

1. изпълнението на задълженията, посочени в член 45,
2. обществена безопасност или
3. законните интереси на трети страни

са застрашени, ако интересът от избягване на тези рискове надхвърля интереса на субекта на данните да бъде информиран.

2. Verwaltungsgerichtsordnung (Административнопроцесуален кодекс, наричан по-нататък „VwGO“)

22 Член 65, параграф 2 от VwGO

[...]

(2) Ако трети лица участват в спорното правоотношение по такъв начин, че решението трябва да бъде еднакво и спрямо тях, те се привличат по делото (необходимо другарство).

23 Член 99, параграф 2 от VwGO

[...]

(2) По искане на заинтересовано лице Oberverwaltungsgericht (Апелативният административен съд) установява с определение, без да провежда устна фаза на производството, дали отказът за предоставяне на писмени документи или преписки, електронни документи и сведения е законосъобразен. Когато по-висш федерален орган откаже представянето, съобщаването или информацията с мотива, че разкриването на съдържанието на актовете, преписките, електронните документи или информацията би засегнало неблагоприятно Федерацията, следва да се произнесе Bundesverwaltungsgericht (Федералният административен съд); Същото се прилага, ако Bundesverwaltungsgericht е компетентен по главното дело съгласно член 50. Молбата се подава до съда, компетентен да разгледа делото по същество. Съдът препраща молбата и документите по делото на съдебния състав, компетентен съгласно член 189. Върховният надзорен орган представя документите или преписките, отказани съгласно параграф 1, второ изречение, по искане на този състав, предава електронните документи или предоставя отказаната информация. Той следва да се привлече по това производство. В производството се прилагат разпоредбите за физическа сигурност. При невъзможност за спазването им или в случай че компетентният надзорен орган посочи, че предоставянето на писмените документи, преписките или електронните документи на съда е в разрез със специални съображения, свързани с конфиденциалността или сигурността, предоставянето по изречение пето се извършва, като писмените документи, преписките или електронните документи се представят на съда в помещения, определени от висшия надзорен орган. За предоставените съгласно изречение пето преписки и електронни документи и за приведените съгласно изречение осмо специални съображения не се прилага член 100. Членовете на съда са обвързани от задължение за конфиденциалност; мотивите на решението не трябва да разкриват естеството и съдържанието на запазените в тайна писмени документи, преписки, електронни документи и сведения. Разпоредбите за персонала по отношение на класифицираната информация важат и за несъдебния персонал. Когато Bundesverwaltungsgericht не е постановил друго, определението подлежи на самостоятелно обжалване. Bundesverwaltungsgericht се произнася по жалби срещу определение на Oberverwaltungsgericht. В производството по обжалване се прилагат mutatis mutandis изречения 4—11.

III.

- 24 Съгласно член 54 от Директива (ЕС) 2016/680 субектът на данни има право на ефективна съдебна защита, както е регламентирано в член 47, параграф 1 от Хартата. Ефективната съдебна защита изисква съдът да може да преразгледа административното решение. Това изисква да се посочат причините за отказа за предоставяне на достъп, а в случай на съвместна процедура, какъвто е настоящият случай със системата на INPOL, да се посочи отговорната структура, която отговаря за въпросните данни и която е възразила срещу предоставянето на достъп. Тя трябва да даде съгласието си за предоставянето на достъпа или — както в този случай — да го откаже.

Отговорната структура е задължителен участник в „многоетапния“ административен акт и също трябва да бъде привлечена в административното съдебно производство (член 65, параграф 2 от VwGO), тъй като в случай на незаконосъобразен отказ за даване на съгласие съдът ще трябва да го замени с решение. Това е така, тъй като без необходимото съгласие ВКА няма да има право да предоставя информация (член 84, параграф 1, първо изречение от ВКАГ). Поради това, ако отговорната структура не бъде посочена на съда в производството относно предоставянето на достъп, съдът не може да я привлече и не може да постанови спрямо нея обвързващо решение по отношение на отказа да предостави съгласие.

- 25 Ако преразглеждането на административния акт от административните съдилища не е възможно поради отказа да се представят мотиви, гаранцията за правна защита трябва да бъде запазена чрез уважаване на жалбата (постоянна практика на Verwaltungsgericht Wiesbaden, вж. решение от 15 февруари 2016 г., 6 К 1328/14.WI, Juris, точка 27; решение от 4 септември 2015 г., 6 К 687/15.WI, Juris., точка 36 и също решение от 26 март 2021 г., 6 К 59/20.WI; също Verwaltungsgericht Köln (Административен съд Кьолн, Германия), решение от 18 април 2019 г., 13 К 10236/16, Juris, точка 54). Това обаче не е възможно в настоящия случай, тъй като съгласието на действително отговорната структура (ведомство) не може да бъде валидно заменено със съдебен акт, поради това, че не е привлечена в процеса, както е било необходимо. В това отношение настоящият случай се различава от решените досега дела, в които е отказан „само“ достъп до данните като такива, но е посочена отговорната структура. VwGO не съдържа процесуални разпоредби за случай като настоящия. Член 99, параграф 2 от VwGO съдържа само т.нар. производство при закрити врата в случай на отказ за предоставяне на преписки на органите. В този случай, след декларация за блокиране, която също трябва да бъде обоснована, ще бъде възможно подаване на жалба и разглеждане от Bundesverwaltungsgericht.
- 26 В настоящия случай обаче още преди информацията по същество или възможността за контрол на отказа, става въпрос за посочване на отговорната структура, чиито данни са включени в системата на INPOL. Тя не е известна, а ВКА също отказва да съобщи на съда коя е. Вярно е, че националният законодател е транспонирал член 21, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/680, доколкото администраторът е отговорен за предоставянето на достъп до данните или за отказа да направи това по отношение на субекта на данните съгласно член 57 от BDSG и съгласно член 84, параграф 1, първо изречение от ВКАГ е определил Bundeskriminalamt като „говорител“ на другите отговорни структури по отношение на достъпа. Въпреки това достъпът изисква **съгласието на съответната отговорна структура**.
- 27 Отказът да се предостави информация за действителната отговорна структура, която възразява срещу предоставяне на достъпа до данните си и отказва да даде съгласието си, обаче надхвърля ограничаването на

действителния достъп съгласно член 15 от Директива (ЕС) 2016/680, тъй като това напълно лишава съда от възможността за ефективен съдебен контрол. Това важи с особена сила, ако няма основание за този отказ или ако основанието се отнася до общи твърдения за заплахата за задълженията на органите и за предотвратяване на опасността. По този начин се възпроизвежда националната законова разпоредба, но поради липса на информация съдът е напълно лишен от възможността да приложи тази правна норма и да осъществи проверка на правилността на начина на прилагането ѝ от органа.

- 28 Ако се направи паралел с отказа да се представи преписката в съдебното административно производство, самото изложение на мотивите, отразяващо законовите основания на отказа, не би отговаряло на изискванията, необходими за декларацията за блокиране съгласно член 99, параграф 2 от VwGO. Освен това в настоящия случай органът, който действително предоставя мотивите, остава анонимен, което означава, че декларацията за блокиране съгласно член 99, параграф 1, второ изречение от VwGO дори не може да бъде дадена или обоснована от него. Въпреки това, в случай на отказ за предаване на преписките на органа се изисква най-малкото разумна обосновка на причините за даването на декларацията за блокиране, за да може да се предостави ефективна правна защита (решение на Bundesverwaltungsgericht от 14. декември 2020 г., 6 С 11.18, точка 27 и цитираната съдебна практика).
- 29 За да се осигури ефективна правна защита, органът, който отказва да предостави информация, трябва по правдоподобен и обоснован начин да аргументира наличието на основанията за отказ съгласно член 56, параграф 2 във връзка с член 57, параграф 4 от BDSG. Обосновката на причините, отговаряща на тези изисквания, би била достатъчна, за да се докаже основателността на отказа на достъп (решение на HessVGH (Административен съд Хесен, Германия) от 20 октомври 2019 г., 10 А 2678/18.Z; по предхождащото право решение на HessVGH от 17. април 2018 г., 10 А 1991/17). Възпроизвеждането или само перифразирането на основанията, предвидени в закона, не е достатъчно за това (определение на Bundesverwaltungsgericht от 29 октомври 1982 г., 4 В 172/82, [...], точка 6; решение на VG Wiesbaden от 26. март 2021 г., 6 К 59/20.WI).
- 30 ВКА и неизвестният орган, който може да бъде само полицейски орган, тълкуват националното право толкова широко, че приложимите национални правни норми, които произтичат от Директива (ЕС) 2016/680, противоречат на същността на правата и свободите на субекта на данни.
- 31 Трябва да се отбележи, че вписването в системата INPOL съвсем очевидно е довело до своеобразна забрана за упражняване на професия в резултат от т.нар. проверка на сигурността, която се основава по-специално на данните от INPOL. Това нарушава член 15 от Хартата, според който всеки има право да работи и да упражнява свободно избрана или приета професия.

Жалбоподателят не може да се защити и срещу тази „професионална забрана“, тъй като не е уведомен коя отговорна структура е извършила „негативно“ вписване, а още по-малко кое вписване го възпрепятства да упражнява желаната професия. Освен това не е възможно да се провери дали изобщо данните са въведени законосъобразно.

- 32 Запитващата юрисдикция не може да осъществи ефективен съдебен контрол върху решението на административния орган, тъй като, позовавайки се на национална правна норма, отговорната структура ще откаже да предостави информация и на съда и съдът няма да е в състояние да предостави ефективна правна защита в смисъл на проверка по същество. Освен това механизмите, предвидени в административните съдебни производства, като например в настоящия случай необходимото привличане в производството, също са подкопани от отказа да се посочи отговорния орган. Не съществува национална правна норма, която да позволява на съда, в случай на необходимост от привличане в производството, да се въздържи да го използва от съображения за поверителност.
- 33 Това изключва ефективна правна защита в две отношения и също така представлява нарушение на правото на справедлив съдебен процес по член 6 от ЕКПЧ.
- 34 В това отношение съдът счита, че отказът да се посочи действително отговорната структура, по-специално без разумна обосновка, представлява свръхинтерпретация на член 15 от Директива (ЕС) 2016/680, която обаче е допусната от националния законодател чрез твърде свободния режим, предвиден в член 57, параграф 6 във връзка с член 56 BDSG, вследствие на което националната правна уредба, при твърде широкото тълкуване от страна на ответника, нарушава член 8, член 15 и членове 47, 52 и 54 от Хартата, както и членове 14, 15 и 54 от Директива (ЕС) 2016/680.

IV.

- 35 Определението не подлежи на обжалване.

[...]